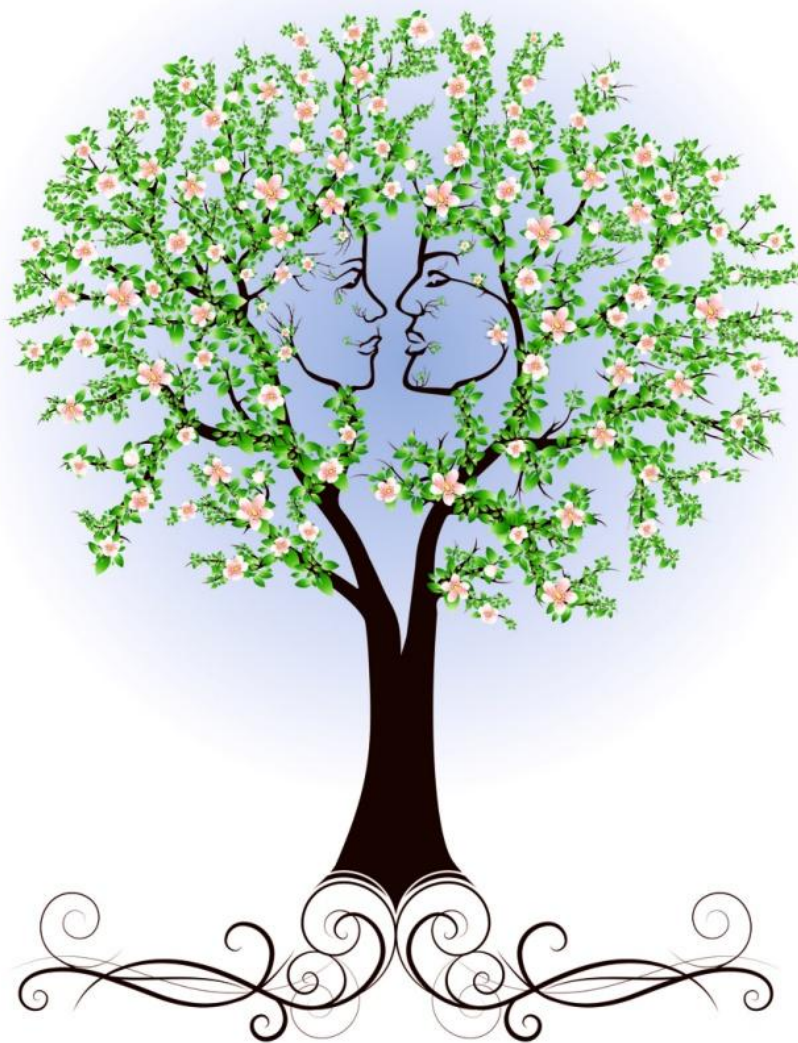

Hanácký divadelní máj 2015

ZÁVĚREČNÉ KUKÁTKO

Hanácký divadelní máj

Město Němčice nad Hanou

Sobotní zvaní na HDM 2015

DS bratří Mrštíků Boleradice „Divá Bára“

Slovo na závěr

Týden ochotnického divadla v našem městě, Hanácký divadelní máj 2015, končí. Byl naplněn 13 inscenacemi pro dětského i dospělého diváka. Za pořadatele mohu konstatovat, že v průběhu týdenní přehlídky nedošlo k větším technickým problémům, hoši v kabině si poradili s každou situací, vzniklou na jevišti i mimo něj.

Tým lidí, který tvořil zázemí pro soubory, staral se o tisk všech potřebných materiálů, fotografickou dokumentaci celého dění i o to, aby na stole byly stále nějaké dobroty, ten fungoval nejen spolehlivě, ale i s úsměvem na tváři a vždy s vlídným slovem na rtu.

Jsme rádi, že přijely všechny přihlášené a na programu uvedené soubory a předvedly představení, která diváka pobavila, někdy ukápla i slzička, či nás děj donutil přemýšlet na tím, v jakém to vlastně žijeme dnes světě, jak nás doba minulá či současná formuje a zda se s tím dá něco dělat.

Doufám, že porota naplnila své poslání, podívat se na představení odborným okem a případně nařknout, kam představení dále posunout, nebo vylepšit.

A že "naš máj" vešel v povědomí širokého okolí, o tom svědčí stále vzrůstající počet návštěvníků festivalu. I dětská představení ve volné dny byla hojně navštívena dětmi, rodiči či prarodiči. Největším počtem diváků se mohou chlubit Křenovští.

Děkuji všem, kteří přiložili ruku k dílu a postarali se o to, abychom u nás v Němčicích nad Hanou prožili spolu příjemné chvíle s ochotnickým divadlem. Budeme se tedy všichni těšit na jubilejní 30. ročník Hanáckého divadelního máje.

Ivana Dvořáková, starostka

Hodnocení divadelních představení odbornou porotou

Morkovští ochotníci o. s.

Marie Tesař: „FIDLI MIDLI“

Tak jsme si zazpívali hymnu a dvakrát...

Před zahájením představení FIDLI MIDLI Morkovských ochotníků, ještě v rámci slavnostního zahájení, jsme si na pokyn moderátorky zazpívali hymnu. Bylo to důstojné a dojemné. Na závěr představení zazpívali Morkovští ochotníci hymnu a bylo to zase důstojné s jistou hrdostí v hlase. A s jistým posláním – jaký jsme my čecháčci lvi. I když průběh představení tomu vůbec neodpovídal.

Syžet hry odkazujíc v některých pasážích na Tylovu Fidlovačku byl víceméně sledem vtipných skečů, gagů, které neúprosně tepaly do naší české mentality.

Harmonikář Mareš vracejíc se z velkého světa ke své dceři bez peněz, a dokonce i bez harmoniky, je sklíčen, že nemá dcerce co dát. V zápětí je však pojat myšlenkou, že ji věnuje písničku, kterou sepisuje na pozadí událostí, které na pouti českou zemí prožije. A hymna je na světě.

To, co jsem teď předznamenal, je velmi stručný obsah celé hry a ve skutečnosti by si Morkovští zasloužili podrobnější rozbor a analýzu jednotlivých scén, které směřují k jistým metaforám, odkazům a podobenstvím.

Morkovští si svého poslání na jevišti užívali s jistou lehkostí a velkou dávkou upřímné sebeironie a divák se baví. A to si myslím, že není málo.

Necht' Marie Tesař (ať je to kdokoliv) ve své zasloužené práci pokračuje dál, neboť ke svému dílu bude mít zdatné prostředníky – Morkovské ochotníky.

Ladislav Valeš

Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné

Miloš Kratochvíl: Taneček přes dvě pekla

Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné nehraje na přehlídce v Němčicích poprvé. Je to soubor zkušený, který sem přivezl nejednu výbornou inscenaci. Tentokrát se zaměřil na dětské publikum a nastudoval pohádku Miloše Kratochvíla Taneček přes dvě pekla.

Původní scénář posloužil k televizní inscenaci v osmdesátých letech minulého století, neboť autor byl dlouhodobým televizním scénáristou. A je chvályhodné, že hvozdenští ochotníci hledají texty pro svá představení nejen v osvědčených vodách, které jsou často velmi problematické, ale že se poohlížíjí i jinde. Tato hra je toho důkazem.

Taneček přes dvě pekla je vlastně pohádkový muzikál naplňující potřebu souboru obsadit hodně herců a žen zvláště. Herců, kteří jsou pohybově, hudebně i činoherně dobře vybaveni a kteří dokáží tuto svoji řemeslnou dovednost na jevišti zúročit. A to se i stalo. Lze proto konstatovat, že jsme viděli velmi živou a temperamentně sehranou inscenaci, které vévodí především velmi dobré typové obsazení i herecké výkony. Za všechny aspoň dvě jména: Pekeláč Michala Juříka je charakterizován velmi osobitě provedenou parafrází na jakési východní nářečí, Mefiska Adély Zavadové zase na jeviště přináší půvab a dábelskou smyslnost zároveň. Režie Terezy Řeháčkové je poučená, vede herce k jednání slovem i gestem, choreografie je vkusná, a zpěv, byť není dokonalý u všech herců, nikdy nejde pod míru únosnosti. Dalo by se tedy říci, že jsme viděli velmi zdařilou inscenaci. Ano, po formální stránce tomu tak do jisté míry je, ale jsou tu přeci jen dvě ale!

To první a nejpodstatnější je, že si režie nepoložila dramaturgickou otázku, o čem pohádka je. Jaké je její téma. Zjednodušeně řečeno, kde je ono poselství o vítězství dobra nad zlem. Kdo je nositelem zla a kdo s ním doopravdy bojuje. Kde je tedy základní konflikt příběhu. Kdyby se tak stalo, zjistila by režie, že scénář příliš konfliktu neobsahuje, že nedává příliš možnosti odehrát hlubší vztahy, například rozvinout vztah Mefistky s Kájou Foustkem. A tudíž by třeba nad scénářem ještě více hloubala, a to co chybí v předloze, by dodala vlastní invencí. A

k ještě druhému zmíněnému problému. Tak, jako je individualizováno peklo druhé kategorie, je potřeba herecky individualizovat peklo první kategorie. Najít gesto, či slovní typologii jednotlivých čertic, aby se divák lépe orientoval a neslévaly se mu do jedné masy. Ale i přes tuto výtku, stále platí shora uvedené, že jsme byli svědky dobré inscenace.

Jaroslav Kodeš

Divadlo Prkno Veverská Bítýška

Bertolt Brecht: Maloměst'ácká svatba

Divadlo Prkno z Veverské Bítýšky přivezlo na Hanácký divadelní máj svou inscenaci hry slavného německého dramatika Bertolta Brechta Maloměst'ácká svatba. Hru se souborem původně připravoval vloni v březnu zesnulý režisér souboru Pavel Vašíček. Započatou práci na inscenaci přivedl k premiéře v listopadu 2014 režisér Vít Jakubec, který zároveň hraje roli Přítele.

Brechtova Svatba z roku 1919 je rozsahem nevelkou hříčkou, Brecht ji psal pro své odpočinutí od větších, tehdy už na jeviště pronikajících kusů (Baal, Bubny v noci). Bylo mu jedenadvacet let a svá nejslavnější dramata i teoretická divadelní pojednání o proslulém „zcizení“ divadelního výrazu měl tedy ještě před sebou. Stavbou hra možná trochu připomíná Čechova: nenajdeme zde přesné charakteristiky postav a vztahů ani pevné stavby situací, postavy jednájí hlavně mezi replikami, to znamená, že říkají něco jiného (a mnohdy také někomu jinému), než co (a mnohdy komu) chtějí říct. Jde tedy o dramaturgovu, režisérovu a hercovu schopnost vztahy mezi postavami teprve na základě textu dotvořit. Též je nutné dobře vystavět veškeré dění na svatební hostině, důsledně budovat jednotlivé dramatické situace a v neposlední řadě udržet textem nabízený rytmus, jenž se blíží grotesce.

Zdánlivě jednoduchá hříčka o lidské malosti a směšnosti veškerého počínání tedy klade na inscenátory nemalé nároky a je pro divadelníky přitažlivou výzvou a prubířským kamenem. Z tohoto hlediska je dramaturgická volba souboru úctyhodná. Naplnit požadavky onoho

dotvoření se souboru z Veverské Bítýšky podařilo jen z části. A to navzdory tomu, že se jedná o velice dobře herecky vybavený kolektiv, který má možnost dobrého typového obsazení jednotlivých rolí, kterou také bezezbytku využil. Herci se chopili svých hereckých partů s velkým nasazením, které neutuchá v průběhu celé inscenace. Svou dravostí a expresivitou je však příčinou monotónnosti, která oslabuje soustředěné divácké vnímání a díky expresivitě v hlasovém projevu vede v některých místech i k nesrozumitelnosti (mj. Vít Jakubec v roli Přítele).

Brechtova Svatba klade rovněž nemalé nároky na scénografické řešení, nejméně v tom, že si vyžaduje mobiliář (stůl, křesla, židle), který se v průběhu hry postupně rozpadá. Souborem zvolené řešení je sice akceptovatelné, ale nepříliš vynalézavé, natož pak překvapivé. Zbytným a problematickým se v inscenaci jeví připsaný rámec s technickým pracovníkem divadla a ženou – uklízečkou (?) zprostředkovaný herci, kteří hrají hlavní role Ženicha a Nevěsty. Nic nepřináší ani z hlediska myšlenkového sdělení, ba ani z hlediska technického. À propos, Ženich Filipa Findury má jisté problémy v slovním projevu, jeho nepochopitelné intonace zamlžují obsah sdělení.

Sympatický počín popasovat se s nelehkou předlohou, která přináší, i po takřka sto letech od svého vzniku, stále aktuální téma, se při vší vybavenosti a erudici souboru nepropracoval k výsledku, který by dosáhl na možnosti, které Brechtova předloha nabízí. Přesto je to počín ocenění hodný.

Milan Strotzer

BEZ KAMEN Uherčice

**John Chapman a Jeremy Lloyd: „(NE) PRODEJNÉ
MANŽELKY“**

Poprvé v soutěžním klání...

Sympatický soubor z Uherčic se poprvé zúčastnil divadelní přehlídky, a musím hned v úvodu poznamenat, že s velkou ctí. Pro svůj počín si

vybrali lechtivou situační komedii (NE) PRODEJNÉ MANŽELKY. V podstatě se jedná o banální historky o tom, jak dva kamarádi, kteří vlastní spediterskou firmu, chtějí uskutečnit obchodní transakci s dvojicí Švédů, kteří si nechali objednat dvojici placených společnic. A do toho všeho vstupují na scénu manželky obou kamarádů a započne, jak je dobrým zvykem u tohoto typů komedií, sled někdy více někdy méně zábavných situací.

V každém případě chválíme soubor a především paní režisérku R. Schardovou za jistý řád a cudnější přístup k celkovému vyznění inscenace. Dovedeme si představit, že by se dalo s tímto kouskem pracovat razantněji. Ale také si dovedeme představit, že někdy tato cesta vede k podbízivosti a mnohdy i k lascivnosti. Což se v tomto případě neděje a díky za to.

Musíme uznat, že pánská část souboru je na tom lépe. Výhodu má především v lépe napsaných dialogích, které jim umožňují větší jistotu na jevišti.

Domníváme se však, že k celkovému vyznění by postačilo délku představení krátit, a to téměř na polovinu.

Dále by bylo dobré pracovat i s typologií jednotlivých aktérů, která by jistě napomohla v řešení některých choulostivých situací. Ale i přes určité výtky a výhrady k inscenaci je třeba uznat, že uherčický soubor při svém prvním soutěžním klání obstál.

Ladislav Valeš

Divadelní spolek v Rájci - Jestřebí

István Örkény: „Kočí hra“

Nastudovat Örkényho Kočí hru amatérským divadelním souborem vyžaduje nejen bezpodmínečně nalézt ve vlastních řadách zkušené herečky pro ústřední postavy sester Orbánových – Eržiku a Gizelu, ale i pořádnou dramaturgicko - režijní dovednost, která by obtížný text, starý přes padesát let, dokázala zajímavě scénovat a tematicky vyložit. Autor totiž nenapsal jen příběh dvou stárnoucích sester žijících daleko od sebe, ale vše ukotvil především do reálii komunistického Maďarska šedesátých let a bohatého západního Německa. Navíc struktura hry není kauzálním dramatickým obrazem všednodennosti, ale hra je mozaikovitě složena z epicky pojednaných dopisů sester, dialogů přes

telefony až po regulérní dramatické situace.

Jak se v tomto směru dařilo Divadelnímu spolku z Rájce – Jestřebí? Zjednodušeně řečeno střídavě oblačno. Ale podrobněji. Především je potřeba pochválit úpravu textu, která spočívala v redukci dnes už jeho příliš velké mnohomluvnosti. Dále inscenace nepostrádá dvě silné herecké osobnosti v postavách Erži a Gizely. Hana Kuběnová i Iva Müllerová ovládnou jeviště kouzlem svých osobností, charaktery postav tvoří jistě a přesvědčivě. Velmi se jejich výkonu blíží i Aleš Keršner v postavě Viktora Molnára. Další postavy už nedosahují takové jevištní suverénnosti a je na inscenaci znát, že herecká zkušenost a jistota je tu zatím rozdílná. To se odhalí především v řešení některých dramatických situací, kdy se hodně spoléhá na slovní informaci, ale postavám chybí výraznější viditelné vzájemné jednání prováděné prostřednictvím mizanscén. Do jisté míry se jeví problematicky i část scénografického řešení. Manipulace se stolkem a židlemi jde proti potřebě hry: – aby postavy do jednotlivých prostředí vstupovaly stříhem či dokonce „prolínáčkou“ a spád hry se příliš nebrzdil. Také praktikáblem vyvýšená část pokoje Gizely, neumožňuje postavě uhnout z pozornosti diváka v těch místech, kdy hra nevyžaduje, aby byla přítomna dění na jevišti. Naproti tomu, ostatní potřebná prostředí jsou řešena bezproblémově a nabízejí divákům jednoznačnou orientaci v ději.

I přes zmíněné problémy jsme byli svědky dobrého představení, které nenudilo a které se se ctí vyrovnalo s obtížností předlohy. Navíc dokázalo tlumočit řadu aktuálních myšlenek o potřebě stárnoucích lidí něco pro někoho znamenat, nebýt sám a být platný svému okolí. A to opravdu není málo.

Jaroslav Kodeš

Říše loutek, o. s. Kroměříž

Jiří Středa: O Budulínkovi

Říše loutek z Kroměříže uvedla na Hanáckém divadelním máji 2015 představení určené dětem předškolního a nejmladšího školního věku. Vybrala pro ně známou pohádku O Budulínkovi, jejíž textovou předlohu pro divadlo připravil Jiří Středa.

Soubor zvolil pro svou inscenaci maňásky, které se jeví jako optimální druh loutek k provedení zvolené pohádky. Nutno hned poznamenat, že výtvarné zpracování loutek i celé výpravy vykazuje velice dobrou úroveň a scéna i loutky jsou na výsost funkční. Nadto s nimi pracuje technicky dobře vybavený a zkušený kolektiv souboru vedený režisérem Jiřím Lisým, který zároveň hraje jednu z klíčových postav inscenace.

Inscenace pohádky O Budulínkovi je založena na principu, který soubor s bravurou předvedl na němčické přehlídce v roce 2012 v pohádce O Červené Karkulce. Jde o způsob, který je založen na záměrné a herci řízené interakci s dětským divákem a jeho znalosti známého nekomplikovaného pohádkového příběhu. Poměrně značný čas z 50 minutového představení je věnován komunikaci s dětmi v publiku. Navození kontaktu je jakousi samostatnou expozicí hry. Vlastní pohádkový příběh se začne hrát až zhruba v třetině představení, aniž by byla v dalším průběhu hry komunikace s diváky opuštěna. Naopak, děti jsou vtahovány do hry a jsou nápomocné v řešení jejich dílčích situací. Oba představitelé vůdčích rolí Paňáci a Poplety onu komunikační rovinu inscenace zvládají bez problémů a s přehledem, a to i při tak početném publiku, které se sešlo v do posledního místa zaplněném sále kina Oko v Němčicích. Inscenace je při tom stavěna spíše na prostor o velikosti herny mateřské školy.

Vlastní příběh pohádky O Budulínkovi je navzdory zvolenému inscenačnímu principu převyprávěn přehledně a srozumitelně. Nevadí, že není dodržena pohádková triáda (liščata jsou pouze dvě), nevadí ani to, že roli obligátního dědečka s babičkou zde přejímá postava klauna Poplety a posléze i postava Paňáci.

V přehlídkovém představení došlo k znejasnění v situaci, kdy má začít hraní pohádkového příběhu, kdy Paňáca avizuje pohádku O perníkové chaloupce a odchází, aby připravil, co je pro ni zapotřebí. Tato informace nebyla buď vyřčena, nebo na ní nebyl položen důraz. Po odchodu Paňáci začne Popleta traktovat pohádku O Budulínkovi, a tak se zdá, že popletou je spíše Paňáca, který ani při svém návratu neakcentuje podiv nad tím, že se hraje jiná pohádka.

Nalezli bychom několik drobných vad na kráse inscenace, připomínek k hlasovému projevu, k práci se třemi rekvizitami, z nichž jsou pojmenovány pouze dvě atp. Jsou to však pihy na kráse jinak zdařilého inscenačního tvaru postaveného na tenkém ledě interakce s dětským publikem. Led se neprolomil, i když bylo poměrně horko.

Milan Strotzer

Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice

Milan Uhde na motivy povídky Boženy Němcové: Divá Bára

Divadelní spolek bratří Mrštíků z Boleradic přispěl do programu Hanáckého divadelního máje 2015 inscenací hry Milana Uhdeho na motivy povídky Boženy Němcové Divá Bára. Uhdeho textová předloha byla připravena v roce 2012 pro muzikálové provedení. Autory hudby byli Leoš Kuba a Miloš Štědroň. Režisérka Alena Chalupová však pro boleradickou inscenaci využila pouze text Milada Uhdeho a muzikálová pěvecká čísla nahradila lidovými písněmi. Mohla tak učinit bez velkých úprav, neboť zpěvní muzikálová čísla neobsahují zásadní dějová fakta. Uhdeho bezesporu kvalitní dramaturgie navíc překračuje ve svém obsahovém vyznění výchozí povídku Němcové. Činí z ní velké drama, v němž Bára bojuje za právo na svobodnou existenci a na štěstí, a to nejen pro sebe, ale i pro druhé. Bára ve finále neodchází do nedaleké myslivny, aby zde spočinula v harmonickém svazku s milujícím mužem, ale je spolu s myslivcem vyhoštěna z obce i z panství.

Režie Aleny Chalupové důsledně a přehledně buduje jednotlivé dramatické situace hry. Výsledkem jsou poutavé scény, jimž nechybí napětí a potřebná razance. Jde při tom namnoze o scény, v nichž je zapojen nemalý počet osob. Takové scény střídají křehké situace intimního charakteru, které dotváří plastický obraz inscenace a působivost dramatu. To platí takřka pro celou hru s výjimkou první scény a začátku bezprostředně následujícího výstupu až do chvíle, kdy se svého hereckého partu ujme Jan Koráb v roli Faráře. Ony první dvě scény působí poněkud strojeně až neživotně. Patrně by stačilo málo, aby tomu bylo jinak. Nejspíše by pomohlo vnést do nich potřebnou

dávku hravosti a spontaneity.

Dvacetičlenný herecký kolektiv souboru působí navzdory různě herecké zkušenosti kompaktně. Z hereckých výkonů zaujali nejen ty, které obstarali zkušení herci, jakými jsou Jan Koráb v roli Faráře, Zbyněk Háder v roli Starosty, Radomír Omasta v roli Správce Slámy, Jiří Mertlíček v roli Kroupy, Bohuslava Chalupová v roli Vlčkové či Iva Kahounová v roli Pepinky. Výborně se svých hereckých rolí zhostili i mladí, především Jana Glocová v titulní roli Báry, vedle ní Šárka Hosová v roli Elišky, Přemek Pelikán v roli Ondřeje Vlčka a další. Tento dlouhý výčet pozoruhodných výkonů neznamena, že by nebyly v herecké práci rezervy. Není však také pochyb o tom, že budou využity v přibývajících reprízách. Boleradická Divá Bára měla totiž premiéru právě před měsícem a ne vše je usazeno tak, jak by mohlo být.

Pozitivum inscenace tkví nemalou měrou v řešení scény a hracího prostoru pro hru Nikolou Korábovou a rovněž v kostýmní výpravě, kterou navrhla Jana Kahounová. Nelze při tom nevzpomenout působivé řešení hřbitovní scény.

Suma sumárum: viděli jsme zdařilou a působivou inscenaci, jejíž kořeny tkví v drobném díle české literatury, které spatřilo světlo světa v roce 1856, tedy takřka před 160 lety. V posledních letech se objevuje pro setrvalou aktuálnost na českých divadelních jevištích stále častěji a stává se de facto bestsellerem. Boleradický inscenační počín jen tuto skutečnost potvrzuje a je nezanedbatelným příspěvkem k věhlasu díla Boženy Němcové.

Milan Strotzer

Meče a Přeslice DSOB Velká Bystřice

Hans Christian Andersen: Slavík

Meče a Přeslice DSOB Velká Bystřice je mládežnický soubor, který vznikl z poznatků, že bychom si měli vychovávat naše následovníky a nástupce. Jeho práce netrvá dlouho a původně měl patnáct členů. Pro

účely hereckého nácviku si vedoucí souboru Pavel Dorazil a František Denk vybrali známou prozaickou pohádku H. CH. Andersena Slavík, v jevištní podobě stvořené kdysi v tvůrčí dílně souboru Hudradlo ze Zlivu. Jedná se o zdařilý scénář, který je vlastně zápisem dramatických situací vytvořených hrou a improvizací dětských členů Hudradla na námět této povídky. Takže výběr pro účely studia nové inscenaci je to výborný. Samotná realizace už přináší řadu problémů, které však lze odůvodnit jednak hereckou nezkušeností mladých interpretů i vedoucích, jednak organizačními těžkostmi, které provázejí mnoho mládežnických kolektivů. Hra byla vybrána pro patnáct herců, ve finále si se scénářem musela poradit polovička.

Hercům zatím chybí schopnost řešit situace hry z vnitřku. Uchylují se pouze k verbálnímu projevu bez souhry s partnerem, bez schopnosti jednat slovem i gestem. Režijní vedení nedokázalo překlenout úbytek interpretů tak, aby divák neměl problémy s identifikováním různých postav hrajících jedním hercem. Často se odchází a zase přichází ze zákulisí, aniž postřehnete důvod. Režie pracuje iluzivní formou, která ovšem naráží na scénář, který je spíše divadlem na divadle a vyžaduje zkušenosti v oblasti práce s jevištním znakem, zkratkou, metaforou.

Je zřejmé, že jsme soubor Meče a Přeslice zachytili v určité fázi studia, kdy nezkušenost převažuje nad možnostmi zajímavě interpretovat Andersenova Slavíka. Nicméně chuť dokázat víc je tu přítomna, a jen čas ukáže, zda příští cíl bude o stupínek výš.

Jaroslav Kodeš

DSOB Velká Bystřice

Fernando Arrabal: „Miláček Fando a Lis“

Pojďme všichni do Taru, ale cestu si hledejme sami.

DS Velká Bystřice pod režijní taktovkou zkušeného Tomáše Hradila přivezla na přehlídku absurdní surrealistickou hříčku španělského všeumělce Fernanda Arrabala pon názvem Miláček Fando a Lis.

Nejedená se o nelehkou záležitost, neboť zmíněná hříčka vyžaduje zvýšenou divákovu pozornost a v podstatě nutí každého diváka po skončení představení ke svému vlastnímu osobitému výkladu. Ale tím

vším si byli inscenátoři vědomi a pokusili se pro nás po svém převyprávět příběh muže (Fando) a jeho ochrnuté přítelkyně (Lis) na jejich společné cestě do bájného Taru.

Fando veze Lis na dětském kočárku. Záhy zjistíme, že se jedná o prazvláštní vztah této vykořeněné dvojice. Muž je zmítán svými obsesemi ke své partnerce natolik, že jsme chvílemi svědky jeho láskyplného jednání v kombinaci s promyšlenou krutostí. A zde vidíme jednu z možností, kdy by se dala inscenace zpřesnit, a to kdyby se oba protagonisté pokusili dát svým postavám jistý punc tajemství. Navíc představitelka Lis není nikdy k divákům čelem, takže jsme v podstatě ochuzeni o část mimiky její tváře ve stavech různorodých nálad.

Dále děj pokračuje tím, že na své cestě potkávají tři muže, pravděpodobně klauni, neboť se hraje v jakémsi prostředí, které má znaky cirkusové manéže. Tito pánové (o kterých jsme po představení zjistili, že jsou Fandovou snovou halucinací, ale během představení to divák nemůže vystopovat, neboť k tomu chybí dostatečné divadelní prostředky) se chystají také na cestu do Taru, ale než se tomu tak stane, tak plkají na všeobecná zmatečná témata. Představitelé těchto klaunů mají prostředky, kterými do hry vnesou jistější rysy, než výstřední dvojice. Především se nejvíce daří představiteli Namura Z. Hrbkovi pro jeho přesnou drobnokresbu vždy pochybujícího stvoření. Těchto pět bizarních postavíček putuje spolu jenom chvíli, neboť Fando a Lis jim po cestě ujedou a to se stává osudným pro samotnou Lis, neboť je svým partnerem vzápětí utlučena k smrti. Pánové, kteří je dojdou, nemohou v této věci již nic udělat. Jeden z nich „Toso“, který pravděpodobně jako jediný cestu do Taru znal, odvádí mrtvou Lis do tohoto bájného místa, ale tím dávají inscenátoři divákům další otázky, neboť k tomuto účelu se otevírá samotná manéž. Slyšíme laciný popík, točící se větrníky a blikající světýlka – cirkusová pouť skončila, jedeme na další štaci?

V podstatě bystříčtí sestavili pro diváka obrovskou křížovku, do které vkládáme své pocity, aby jsme zjistili, že tajenka záleží jen na naší mysli...

Představení je i přes svoji složitost zajímavé a inspirativní.

Ladislav Valeš

BODLÁK Bernacké Ochotnické Divadlo

Ladislav Stroupežnický: Naši furianti

„Klasická veselohra Ladislava Stroupežnického Naši furianti se v průběhu své více než stodvacetileté historie stala pro českou činohru, ať již profesionální nebo amatérskou, jednou z nejhranějších a nejpopulárnější her. Důvodem této skutečnosti je zejména nadhled a humor, s jakým hra nahlíží na náš národní charakter.“ Tolik citace z programu Bernackého ochotnického divadla Bodlák. A je to pravda. V současnosti „Furianty“ studují nebo mají na repertoáru, jenom v tomto regionu, minimálně tři soubory. I Národní divadlo v Praze se před nedávnem k této hře znovu přihlásilo v režii J. A. Pitinského a samozřejmě je potřeba zmínit jednu z nejslavnějších inscenací v historii Národního divadla vůbec v režii a úpravě M. Macháčka.

A právě tuto úpravu Našich furiantů si zvolil i soubor Bodlák. Režisér Zdeněk Klos zaplnil jeviště rázovitými figurkami moravské vesnice. Zasazuje hru přímo do Bernartic, což poznáme z obecní cedule použité ve výpravě a z několika drobných replik přidanych do textu. Snaží se tak o jakousi aktualizaci, která sice není na závadu inscenace, nicméně je to opravdu jen vnější aktualizace a tudíž i zbytná. Použití svátečních folklorních replik historických kostýmů vesničanů odpovídá hře a je bezesporu hezké, přesto je někdy jen estetizující a neodpovídá sociálnímu zařazení postav (chudá rodina Fialova, vysloužilce Bláha). Scénické řešení je jednoduché, funkční, přesto povrchová úprava stolů a židlí ve žluté barvě je příliš výrazná, a paradoxně zvýrazňuje nedobovost mobiliáře. Půdorysné umístění reálného ševcovského verpánku se také zdá nešikovné, nicméně je otázkou velikosti jeviště, zda tomu tak bude vždy.

Je třeba pochválit režii, že organizace představení čítající přes 22 herců šlape přehledně, bez zbytečných zdržujících přestaveb, divák se orientuje, kde se zrovna příslušný akt odehrává, děj neklopýtá, herci jsou při věci. A to není opravdu málo. Zdánlivě je tedy vše v pořádku. Ale režie není jen o organizaci jevištního dění, její podstatnou složkou je dávat představením význam. Stručně řečeno divadelní hry vyložit po tématu. O čem to bylo. A tady má představení souboru Bodlák rezervy. Jednak režie akcentuje pouze komickou rovinu předlohy a do

značné míry pominula polohu lyrickou. Herci ve svých rolích hodně přehánějí, přehrávají na úkor civilnějšího projevu. Paradoxně se tak připravují o mnoho humorných situací, kde by se mohl divák zasmát. Také výklad některých situací prostřednictvím jevištní mizanscény - realizovaný v chování postav, někdy neodpovídá vnitřní logice těchto situací (Habršpekovo protahování výsledku). I rytmus dialogu je veden v mnoha případech příliš rychle bez pozastavení, bez šance oddechu, jakoby herci čekali jen, až na ně přijde řada s další replikou a pomíjí souhru vyplývající z příslušných situací (Dubský a Bušek v prvním obraze). A přitom jinde zase prokáží, že toho schopni jsou (Dubská a Bušek ve scéně schůzování obecní rady).

Suma summarum. Viděli jsme představení, které je na první pohled téměř bez chybičky, ale které při podrobnější analýze vykazuje řadu nepřesností a přístupu tak zvaně „na první dobrou.“ Hlubší zamyšlení nad situacemi hry a motivacemi pro jednání postav a z toho pak vyplývající výklad by tuto konkrétní inscenaci Našich furiantů posunuli o řád výše.

Jaroslav Kodeš

Divadlo Hanácké obce Prostějov

Vladislav Vančura, Hana Lužná: Kubula a Kuba Kubikula

Divadlo Hanácké obce z Prostějova uvedlo na Hanáckém divadelním máji 2015 vlastní dramatinizaci prózy Vladislava Vančury Kubula a Kuba Kubikula. Autorkou dramatinizace je režisérka inscenace Hana Lužná.

Dětská knížka Kubula a Kuba Kubikula z roku 1931 zaujímá významné místo v kontextu české literatury pro děti a mládež. Vznikla z Vančurova častého vyprávění dceři Alence, přičemž popud k ní vzešel od jeho ženy Ludmily a nakladatele Adolfa Synka. Žertovná až vrtošivá próza vypráví příběh z časů, kdy „svět byl ještě mladý a šmahem se věřilo na pohádky“. Charakter celého textu je přizpůsoben dětskému vidění, v němž se objektivní realita prolíná s fikcí, hra s opravdovostí a vážnost s legrací. Tak jako z celé Vančurovy tvorby, i z Kubuly a Kuby Kubikuly vyvěrá touha odstranit vše, co brání rozvoji svobodné lidské přirozenosti a aktivity.

Dramatizace Vančurova textu není jednoduchou záležitostí, neboť jde o vyprávění, které prostupuje sice přímá řeč, avšak mnohé z vyprávěných pasáží je třeba převést do dialogů a dialogického jednání. To se autorce dramatizace zdařilo, byť za cenu ochuzení o zvláštnosti Vančurova jazyka, čerpajícího z archaismů biblické češtiny, ale i hovorové řeči. Neobvyklý Vančurův jazyk je totiž obsažen značnou měrou ve vyprávěných pasážích výchozí prózy a ne vždy se jej daří promítnout do dialogů. Nicméně, byla vytvořena zdařilá textová předloha pro divadelní realizaci díla. Snad jen je na škodu, že dramatičtka pominula situaci zboření mostu, kterýmžto činem byl rychtáři Hrnčů a Vařeček zničen piedestal jeho „důležitosti a velikosti“ a také dán pádný důvod k uvěznění těch, kteří se o to přičinili.

Vlastní inscenaci Divadla Hanácké obce lze označit jako vcelku zdařilou. Vančurův pohádkový příběh je převyprávěn přehledně a srozumitelně. Herecký kolektiv souboru hraje vesměs s plným nasazením a potřebnou energií. Platí to výrazně o představitelce Kubuly Petře Vidmuchové. Inscenace navzdory tomu vykazuje jeden základní problém. Ono permanentní nasazení se promítá do skutečnosti, že vše je v inscenaci stejně důležité, rytmus a tempo jsou neměnné a představení se stává stereotypním sledem výstupů, což má dopad na oslabení divácké pozornosti. Ruku v ruce s tím lze vystopovat rezervy ve výstavbě jednotlivých dramatických situací, a to hned od té první (neudržitelnost Kubulova chování vedoucí k vymyšlení strašidla). S obojím souvisí nedostatečné akcentování klíčových dějových fakt, které by vedlo diváky po hlavní tematické linii hry. Nad inscenací si lze klást i některé další dílčí otázky, např. nad jeho hudební složkou, nevýrazným kostýmem rychtáře či výtvarným a technickým řešením strašidla Barbuchy.

Navzdory uvedeným připomínkám jde o inscenační počín hodný ocenění, nejméně pro dramaturgickou volbu látky, její dramatizaci a energii, s níž se soubor chopil jevištní realizace. Kdyby se souboru podařilo odstranit onen výše pojmenovaný základní problém, dostalo by se divákům daleko většího prožitku a zřetelnějšího myšlenkového poselství Vančurova díla, které jako jediné věnoval dětským čtenářům.

Milan Strotzer

DS SMOTANÁ HADICE KŘENOVICE

Viliam Klimáček: „Nízkotučný život“

Nejím, nežiju, nemiluji ...

Pravidelný němčický divák musel uznat, že skladba představení této přehlídky se vyznačovala pestrou dramaturgií, a pokud se diváci bavili na samém počátku při morkovských, tak se osvobozovali od smíchu i na závěrečném představení křenovických. Tento pomyslný kruh byl totiž uzavřen hrou Viliama Klimáčka „Nízkotučný život“ v podání DS SMOTANÁ HADICE KŘENOVICE. Na samém počátku této krátké reflexe musím poznamenat, že výběr, spíše než hry, ale hraného fejetonu, hříčky, považuji za zdařilý dramaturgický plán a tah na divákovu bránicí.

Je sympatické na souboru, že na své divadelní cestě odkrývá náměty a divadelní témata, která jsou divákům notoricky známá, přitom nepropadají laciné a povrchní komerci. Klimáček jako autor nás zavádí do sanatoria, či spíše léčebny pro otlé ženy, kde pod vedením koučky hubnutí Miriam podstupují tři ženy, jejichž charaktery a sociální zařazení jsou pevně autorem zakotveny, drastickou léčebnou kúru.

Pokud se jedná o interpretaci vnějšího působení těchto žen v tomto zařízení, tak se to daří křenovickým herečkám poměrně zdařile, ale pokud se dostáváme na plochu, kde se rozehrávají terapeutická sezení, začíná to trochu skřípat, jako by si inscenátoři nebyli jisti při hledání klíče pro tvoření tak složitého mechanismu jako jsou psychohrátky.

Tady se domnívám, že je na škodu, že je to tvořeno jako samostatně secvičené uzavřené scénky, nikoliv jako výrobní proces, kdy je jednáno tak, abychom jako diváci, společně s koučkou hubnutí, rozkrývali pozvolna problémy jednotlivých akterek. Pokud se to inscenátorům v budoucnu podaří zahrnout do celkového kontextu, dostane představení naprosto jiný level.

Z hereček se nejvíce daří Martině Večerkové a Haně Svačinové, neboť se mi zdá, že jejich empatická sounáležitost ke svým hrdinkám má jasnější kontury.

V samotném závěru prostřednictvím slova představitelky Miriam Ilony Pospíšilové, si zahrajeme na sociální notečku, a musím poznamenat, že to I. Pospíšilová zvládla s přehledem a divákovi se tak

dostalo, mimo tak častých salv smíchu, i jiného poslání této inscenace. Jak jsem řekl na začátku, kruh je uzavřen. A jeho konce jsou uzavřeny dokonale. Tato přehlídka patřila svým výběrem k těm, na které se bude vzpomínat.

Ladislav Valeš

Vážení hosté, divadelní příznivci, členové divadelních souborů, dámy a pánové.

Divadelní týden na prknech sálu v Němčicích otočil na poslední stránku. Je tu slavnostní vyhlášení výsledků 29. ročníku Hanáckého divadelní máje. Jaký byl z pohledu nás členů odborné poroty, kde se dařilo a kde naopak vidíme obligátně řečeno rezervy, o tom pár následujících řádků.

Na prvním místě, a s velkým potěšením konstatujeme, že letošní skladba představení i jejich kvalita byla, až na jednu výjimku, nad očekávání zajímavá a dobrá. V porotě jsme se jednoznačně shodli, že tento ročník byl za poslední léta nejlepší a nejvyrovnanější, jaký tu pamatujeme. A to jak v linii soutěžních představení směřujících do Vysokého nad Jizerou, tak i směrem k Popelce do Rakovníka.

Dramaturgická skladba přinesla jak klasickou činohru v komediálním žánru (ten dnes opravdu jednoznačně převažuje na všech přehlídkách), tak se tu objevili i zástupci jiných žánrů například tragikomedie, hry se zpěvy, absurdní divadlo a také zástupci autorského divadla. Zvláště těm dvěma posledně jmenovaným patří mimořádný dík za to, že se neobávají vyjít na méně prošlapané stezky a nepodřizují se obecnému vkusu. Zmiňujeme-li se o obecném vkusu, potom sem patří douška o tom, že opět kromě jediného představení, žádná z komedií nešla pod úroveň žánru, ale naopak! A i onen zmíněný problematický bulvární kousek byl sehrán se vkusem, bez nežádoucích lascivností a vulgarit.

Je celkem běžné, že na všech soutěžních přehlídkách se nejvíce oceňují hlavně herecké výkony. Nejinak tomu bylo i zde. Každý soubor měl ve svém středu jednu či více hereckých osobností, na kterých postavil představení. A těm se dařilo. Nicméně objevily se zde i pěkné výkony začínajících herců. Domníváme se, že množství udělených hereckých ocenění je tak přímo úměrné kvalitě příslušných inscenací.

Při celkovém ohlédnutí za letošním Hanáckým divadelním májem, musíme se dotknout ještě dvou složek každého představení. Nejprve scénografie, kde pod tímto slovem míníme jak kostýmy, tak i samotnou výpravu – laicky řečeno kulisy. Kostýmy až na drobné výjimky byly u všech inscenací adekvátní potřebám dramatických postav, a to jak po typologii, charakteru, tak i třeba sociálně či historicky. O drobných nedostacích jsme se zmiňovali při besedách se soubory. Bez nadsázky je vidět, že s touto částí každého představení si amatéři poradí a dokáží smysluplně tvořit i z mála.

Jinak je to už s kvalitou výpravy. Ta samozřejmě přímo souvisí s náklady na inscenaci, ale také hodně s tím, že se v souborech málokdy najde specialista na výpravu. Půdorysné řešení inscenací bylo víceméně správné, nebránilo hře, soubory si většinou poradily i se změnami prostředí tak, aby se spád děje neprodlužoval dlouhými přestavbami, ale chybělo třeba estetické sjednocení scény, či vhodný výběr materiálů. Opravdu super zajímavé výpravy jsme se nedočkali.

A samostatnou kapitolou je i režie. Vesměs jsme zde viděli režie slušné, které se zhostily své vůdčí role v procesu tvorby představení se ctí. Dokázaly šikovně představení zorganizovat tak, že vlastně na první pohled nedochází k nějakým zásadním problémům. Přesto toužíme po poučenější a invenčnější režii. Proto, že úkol režie není jen o té organizaci. Režisér musí dokázat situace hry vykládat po logice, vést herce důsledně k jednání, dávat dějovým faktům prostor, tvořit rytmus scén i celého představení, a hlavně dokázat prostřednictvím představení sdělit téma hry či svůj názor, myšlenku. V tomto punktu mají představení uvedená letos na přehlídce ještě co dohánět. A možná i proto, že někteří režiséři se současně obsadili do rolí. Není to náрек nad skutečností, ale jen pouhé konstatování. Neboť sám vím, že být kvalitním režisérem, není vůbec jednoduché. Navíc režii, která ovládá vše shora uvedené, vlastně vidíte na festivalech spíše sporadicky. I z toho důvodu, že v amatérském prostředí je režisér nejen režisérem, ale často ještě dramaturgem, scénografem, produkčním a principálem zároveň. Jestliže jsme tedy při diskuzích se soubory měli výtku k režii, věřte, že to vždy bylo říkáno s vědomím toho, co všechno režisér v amatérském souboru musí zastat a na co mu zbývají síly a um zároveň.

Přes tyto výtky k režii stále platí, že letošní ročník HDM byl silný, silnější než kterýkoli jiný. Myslíme si, že tento fakt potěšil nejen nás -

porotu, ale i němčického diváka. Kvalitní divadlo je zárukou, vkladem do budoucna. Ocenění, která jsme udělili, mají být důkazem této kvality. Velmi obtížné naopak bylo rozhodování o postupových inscenacích. Směrem k Popelce kde se podle propozic může jen doporučovat, ale hlavně směrem na Vysoké, kde je možná jedna nominace a další neomezený počet doporučení s udáním pořadí. Balík námi vybraných inscenací má dokumentovat vzácnou vyrovnanost všech soutěžních představení.

Děkujeme ještě jednou všem souborům za uvedené inscenace, pořadatelům za výborné podmínky pro naši práci a těšíme se, že se tu za rok opět sejdem.

Za porotu: Mgr. Jaroslav Kodeš

Klub dětského diváka

29. ročník Hanáckého divadelního máje dal celkem pětkrát prostor vybraným žákům ZŠ Němčice nad Hanou, neboli Klubu dětského diváka, vyjádřit se k představením určeným právě dětem. V letošním roce tvořilo Klub dětského diváka celkem 11 dětí, z toho 8 děvčat a 3 chlapci, ve věku 8-15let. Při společných posezeních, bezprostředně po zhlédnutí inscenací, kde jsme si povídali, rozebírali a hodnotili právě viděné, padaly různé názory, připomínky, postřehy i návrhy a já si uvědomila, jak jiný je ten svět a pohled dětí. Ne špatný! Že není vůbec od věci poradit se někdy s „dítětem“. Zda se nad slovy Klubu dětského diváka zamyslí i dané soubory, už je jen na nich...

Jako nejlepší dětské představení Hanáckého divadelního máje 2015 zvolil „Klub“ pohádku Taneček přes dvě pekla v nastudování divadelníků z Hvozdné.

Za sebe bych všem členům (nechci psát dětem :-)) Klubu dětského diváka chtěla poděkovat za příjemně strávené chvíle, za ochotu a otevřenost při naší práci.

Petra Konečná

**Výsledková listina Hanáckého divadelního máje
Němčice nad Hanou 2015**

**Čestná uznání HDM 2015
v kategorii dětských představení**

Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné „Taneček přes dvě pekla“

Davidu Langerovi za roli Káji Fouska

Adéle Zavadové za roli Mefisky

Radku Holeňákovi za roli Bezezuba

Říše loutek Kroměříž, o.s. „O Budulínkovi“

Jiřímu Lisému a souboru Říše loutek Kroměříž za scénu a loutky
Petru Rozsypálkovi za roli Poplety s přihlédnutím k zvládnuté komunikaci
s dětským publikem

Jiřímu Lisému za roli Paňáci s přihlédnutím k zvládnuté komunikaci
s dětským publikem

Divadlo Hanácké obce Prostějov „Kubula a Kuba Kubikula“

Petře Vidmuhové za roli Kubuly

**ČESTNÁ UZNÁNÍ HDM 2015
v kategorii představení pro dospělé**

Morkovští ochotníci o.s. „Fidli Midli“

Danielu Přecechtělovi za roli Osobního tajemníka amerického ocelového
magnáta

Petru Škrabalovi za roli Imaginárního přítele ve hře Fidli Midli
Morkovským ochotníkům za inscenaci hry Fidli Midli

Divadlo Prkno Veverská Bítýška „Maloměřtátská svatba“

Silvii Čechové za roli Nevěsty

Jaroslavu Hemalovi za roli Otce

Evě Jakubcové za roli Sestry

Divadelní spolek Rájec – Jestřebí „Kočí hra“

Ivě Müllerové za roli Gizely
Aleši Keršnerovi za roli Viktora Molnára

DS bratří Mrštíků Boleradice „Divá Bára“

Nikole Korábové za návrh scény
Janě Kahounové za návrh kostýmů
Šárce Hosové za roli Elišky
Radomíru Omastovi za roli Správce Slámy
Ivě Kahounové za roli Pepinky
Jiřímu Mertlíčkovi za roli Kroupy

DSOB Velká Bystřice „Miláček Fando a Lis“

Zdeňku Hrbkovi za roli Namura
DSOB Velká Bystřice za inscenaci

BODLÁK Bernacké Ochotnické Divadlo „Naši Furianti“

Jiřímu Šimíčkovi za roli Starosty Filipa Dubského

DS Smotaná hadice Křenovice „Nízko tučný život“

Haně Svačinové za roli Anity
Divadelnímu souboru Smotaná hadice Křenovice za dramaturgickou volbu a
úpravu hry

Ceny HDM 2015

v kategorii dětských představení

Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné „Taneček přes dvě pekla“

Tereze Řeháčkové, Stanislavě Bergerové a Josefu Murčekovi
za scénickou a kostýmní výpravu
cenu věnovala: Pěstitelská pálenice Mlýnský dvůr, Němčice nad Hanou

Michalu Juříkovi za roli Pekeláče
cenu věnovala: Pěstitelská pálenice Mlýnský dvůr, Němčice nad Hanou

Divadlo Hanácké obce Prostějov „Kubula a Kuba Kubikula“

Haně Lužné za dramaturgii prózy
cenu věnovalo: Elektro - Jana s.r.o., Němčice nad Hanou

Ceny HDM 2015
v kategorii představení pro dospělé

Morkovští ochotníci o.s. „Fidli Midli“

Marii Tesař za autorský přínos – scénář k inscenaci
cenu věnovala: Iveta Havlíčková – správa a údržba nemovitostí a čištění
automobilů

Divadlo Prkno Veverská Bítýška „Maloměřátská svatba“

Vítu Jakubcovi za roli Přítele
cenu věnovala: ředitelka HDM Jana Oulehlová

BEZ KAMEN Uherčice „(NE)prodejné manželky“

Pavlu Meňhartovi za roli Stanleyho Bigleye
cenu věnovalo: Železářství – Domácí potřeby, Oralovi

Tomáši Broskvovi za roli Normana Harrise
cenu věnoval: Divadelní spolek Na Štaci Němčice nad Hanou

Divadelní spolek Rájec – Jestřebí „Kočí hra“

Haně Kuběnové za roli Erži Orbánové
cenu věnovala: starostka města Ivana Dvořáková

DS bratří Mrštíků Boleradice „Divá Bára“

Janě Glocové za roli Báry
cenu věnovalo: Železářství – Domácí potřeby, Oralovi

Zbyňku Háderovi za roli Starosty ve hře Divá Bára
cenu věnoval: Divadelní spolek Na Štaci Němčice nad Hanou

Janu Korábovi za roli Faráře
cenu věnovali: Jitka Borovičková a Pěstitelská pálenice Mlýnský dvůr

DS bratří Mrštíků Boleradice za hudební složku k inscenaci
cenu věnovala: Pěstitelská pálenice Mlýnský dvůr

Aleně Chalupové za úpravu a režii
cenu věnovalo: VHP Ivanovice s.r.o.

DSOB Velká Bystřice „Miláček Fando a Lis“

Tomáši Hradilovi za dramaturgický počín – nastudování hry
cenu věnoval: Divadelní spolek Na Štaci Němčice nad Hanou

BODLÁK Bernacké Ochotnické Divadlo „Naši Furianti“

Zdeňku Klosovi za roli Ševce
cenu věnoval: Květoslav Černý a Drogerie Navrátil

Václavu Brodíkovi za roli Prvního radního Jakuba Buška
cenu věnovala: Pěstitelská pálenice Mlýnský dvůr

Marii Šimíčkové za roli Marie Dubské
cenu věnovala: Drogerie Navrátil

DS Smotaná hadice Křenovice „Nízko tučný život“

Martině Večerkové za roli Kristy
cenu věnovala: Drogerie Navrátil

Cenu Klubu dětského diváka získal

Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdně
za inscenaci „Taneček přes dvě pekla“
cenu věnovala: MUDr. Olga Sehnalová, poslankyně Evropského parlamentu

Cenu diváka 2015 získal

DS BODLÁK Bernacké Ochotnické Divadlo za inscenaci „Naši furianti“
cenu věnovalo: Město Němčice nad Hanou a Pěstitelská pálenice Mlýnský dvůr

HLAVNÍ CENU HANÁCKÉHO DIVADELNÍHO MÁJE ODBORNÁ POROTA UDĚLUJE

Divadelnímu spolku bratří Mrštíků Boleradice za inscenaci „Divá Bára“
cenu věnovalo: Město Němčice nad Hanou

NOMINACE A DOPORUČENÍ NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKY

Na celostátní přehlídku amatérského divadla pro děti a mládež

Popelka Rakovník

**jsou na návrh odborné poroty doporučeny
tyto soubory a inscenace:**

na 2. místě pohádka

„Kubula a Kuba Kubikula“

Divadla Hanácké obce Prostějov

na 1. místě inscenace

„Divá Bára“

Divadelního spolku bratří Mrštíků Boleradice

**Na národní přehlídku venkovských divadelních souborů
Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou 2015 jsou
na návrh odborné poroty doporučeny tyto soubory a jejich
inscenace:**

na 5. místě

Divadlo Prkno Veverská Bítýška s inscenací

„Maloměst'ácká svatba“

na 4. místě

Divadelní soubor Smotaná hadice Křenovice s inscenací

„Nízkotučný život“

na 3. místě

Divadelní spolek z Rájce-Jestřebí s inscenací

„Kočíč hra“

na 2. místě

Divadelní soubor Osvětové besedy Velká Bystřice s inscenací

„Miláček Fando a Lis“

na 1. místě

Morkovští ochotníci o.s. s inscenací

„Fidli Midli“

Nominaci obdržel:

Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice

s inscenací hry

„Divá Bára“

Seminář – „Režisérská dílna“

Tři dny, tři noci, a nás pět bylo o činoherní režii

Čtyři účastníci dílny věnované činoherní režii přijeli s různými zkušenostmi a před kurzem měli tyto otázky:

- Jaké jsou složky režijní práce, co vše by měl režisér dělat?
- Jak pracovat s textem, režisérova příprava textu, jak škrtnat?
- Co je to dramatická situace, jaká je stavba dramatické situace?
- Temporytmus – co a jak s ním může režisér dělat?

Já jsem měl připravena témata – která, jak se ukázalo, se s takto přehledně formulovanými otázkami doplňovala:

- Jak může a má režisér pracovat s pozorností a soustředěním publika, co to je, když má představení FOCUS.
- Katarze, společná očista, „FLOW“ v divadelním představení.
- Univerzální divadelní recept Jana Wericha: „Chvilku pomalu, chvilku rychle, chvilku potichu, chvilku nahlas.“

K ohmatání jednotlivých vrstev divadelního tvaru, pro společnou práci si v předvečer dílny – či spíše v předcházející noci přečetli krátký text - odbornou psychiatrickou povídku Rebeka z knihy Olivera Stackse: „Muž, který si pletl manželku s deštníkem“.

Do společného prostoru na faře v Němčicích jsme současně s tímto textem a otázkami k profesi režiséra vložili témata a impulsy, která mohou přinášet uvolnění a katarzi. Tedy také otevřenější, uvolněnější – zvědavější pohled na vlastní smrt. Pro nás divadelníky tedy hravější pozornost vlastní smrti.

Během prvního dopoledne jsme tak v kamarádkém doplňování, překrývání nápadů a myšlenek, otázek, ve vzájemné inspiraci odušili divadelní tvar, který by se dotýkal toho, co nás zaujalo, na jehož domýšlení, prohrávání a představování si můžeme vyzkoušet a dát smysl střídání divácké pozornosti.

Zcela nenásilně se mezi nás snášely malé herecké výstupy, kdo co kdy bude hrát. Bez ulpívání a odmítání – ale ve společném nasazení a úsilí jsme si navzájem všímali, co kdo v sobě odkrývá, co navzájem v sobě odhalujeme.

Pro mne osobně je největším ziskem důvěrný zážitek vzájemné pozornosti k inspirující mysli partnerů, ověření si smyslu společně stráveného času divadelní inspirací.

Tři dny nejsou dostatkem času k tomu, abychom mohli získat novou dovednost, naučit se něco, co jsme neznali – ale tři dny a noci úsilí ve společné důvěře a inspiraci je výborná příležitost, abychom sami v sobě odkryli své zdroje inspirace – a získali více jistoty ve vlastní - a také více důvěry v kolektivní tvořivou mysl.

Literární soutěž pro žáky ZŠ Němčice nad Hanou Andersenova hvězdička

Vybrat a ocenit ty nejlepší literární práce nebyl vůbec snadný úkol, ale i přesto musela porota vybrat ty nejlepší. Žáci byli rozděleni do tří kategorií:

I. kategorie 1. - 4. třída,

II. kategorie 5. - 6. třída

III. kategorie 7. - 8. třída.

V letošním ročníku soutěže byla dětem mnohem bližší próza než poezie. To dosvědčuje fakt, že poezie byla zastoupena pouze 7 pracemi a próza zbylými 41 pracemi.

Vítězné práce:

I. KATEGORIE

- 1. místo: Matěj Svoboda, 4. A
Eva Ježková, 3. B
- 2. místo: Nikola Kuchaříková, 4. A
Kristýna Příbylová, 3. B
- 3. místo: Lucie Kroupová, 4. B

II. KATEGORIE

- 1. místo: Vlastimil Adam Palíšek, 6. A
- 2. místo: David Chytil, 6. A
- 3. místo: *nebylo uděleno*

III. KATEGORIE

- 1. místo: Bohuslava Fréharová, 8. ročník
- 2. místo: Marie Horáková, 9. ročník
- 3. místo: Barbora Bašková, 8. ročník
Karolína Hrubá, 8. ročník

Ukázky textů vybraných prací žáků ZŠ Němčice nad Hanou 10. ročníku literární soutěže Andersenova hvězdička, tentokrát na téma: „Přátelství“:

„Přátelství je hodně důležitý mezilidský vztah. Přátelé se k sobě chovají ohleduplně, laskavě, pomáhají si v těžkých chvílích, ale i v normálním životě.“

Martin Kyselák 6. A

„Ať je ti veselo, smutno nebo se bojíš,
ať máš hlad, žízeň nebo plný talíř pojiš,
ať tě něco bolí, či jsi zcela zdrav,
při tobě vždy stojí věrný kamarád.“

Vlastimil Adam Palíšek 6. A

„Je jedno, jak kdo vypadá, je hlavní, jaký je zevnitř.“

Lucie Kroupová 4. B

„Přátelství je něco, co je pro někoho samozřejmost a pro jiného něco, čeho si
váží ze všeho nejvíc a někdy je to i to jediné, co má.“

Barbora Bašková 8. třída

„Člověk umírá tolikrát, kolikrát ztratí přítele. Tento citát napsal britský malíř
Francis Bacon.

...

Věřím, že je v nebi a stále se za ni modlím. Za život, který nemohla mít. Podle
Francise Bacona jsem vlastně taky mrtvá. Ale já neztratila přítele, já ho stále
mám. Jen není vedle mě, ale ve mně a tam navždy zůstane.“

Karolína Hrubá 8. třída

„Pod pojmem „přítel“ si představuji osobu, které důvěřuji a která důvěřuje mně.
Přítel je ten, kdo při nás vždy stojí. Ten, kdo chce mít pravého přítele, musí se
mu věnovat. Přátelství je jako květina, která potřebuje péči. Odměnou je vám
pak člověk, o kterého se můžete vždy opřít. Přítel je něco jako druhá rodina.“

Marie Horáková 9. třída

„Všichni oslavovali úspěch výpravy a úplně zapomněli na rozdíly, co měli.
Všichni byli hned šťastnější. Nemuseli se řešit rozepře mezi rasami. Všichni žili
v míru. V dalších letech se celý Darkos změnil. Rada přesídlila do Ranatenu, do
kterého se začalo sjíždět stále více lidí. Tito lidé však nikdy nezapomněli na to,
co Ranatenský krystal doopravdy znamená. A nezapomněli ani na to, co dokázal.
Znamenal přátelství, které spojilo všechny rasy.“

Bohuslava Fréharová 8. třída

Velice ráda bych na závěr poděkovala všem zúčastněným za velmi pěkné práce a
vítězům ještě jednou pogratovala. Po přečtení literárních děl jsem měla velice
dobrý pocit z toho, že všechny děti, které práci odevzdaly, nám předali
ponaučení o tom, jak se k sobě máme navzájem chovat a být dobrými přáteli. A i
když tato pravidla všichni dobře známe, oživit si je přečtením literárních prací
žáků ZŠ Němčice nad Hanou jistě stojí za to!

Jitka Hanáková, knihovnice

SOUTĚŽ MATEŘSKÝCH ŠKOL

Výtvarná soutěž, do které se zapojilo třináct mateřských škol na téma pohádky „O Perníkové chaloupce“, již zná svého vítěze. O vítězi letošního ročníku soutěže rozhodli členové zúčastněných soutěžních divadelních souborů a tím se stala Mateřská škola Dřínov. Vítězné mateřské škole blahopřejeme a těšíme se na další ročník.

ANKETA HDM

Anketu po celý týden připravovali žáci základní školy pod vedením paní učitelky Naděždy Tesaříkové:

Slavnostní zahájení HDM

V pátek 24. 4. 2015 v 17:00 hodin jsme se vydali zdobit vůz k Navrátilům, aby byl připraven na slavnostní zahájení HDM. Jako první dorazila paní Vojancová, bylo vidět, že si hlídala čas, aby dorazila přesně. O chvíli později začali všichni přicházet a pustili jsme se do práce. Přišla paní Oulehlová s dcerou Verunkou, která dělala barevné řetězy na vůz. Dále přišla paní Borovičková, která si ozdobila čelo vozu, to bylo ozdobeno barevnými růžemi, které se přidrátovaly na větvě. Všichni se nějak angažovali v práci. Dokonce za námi přišla i paní starostka, kterou jsme také zaúkolovali. Vůz byl krásně a pestře ozdoben, byl ozdoben řetězy, mašlemi, růžemi a fáborky.

V sobotu nastal den „D“. Brzo ráno jsme se vydaly s kamarádkou pomoci panu Navrátilovi nachystat a vyčesat kobytku. O půl deváté jsme vyjžděli a jeli ke kinu, kde na nás čekal průvod. Naložili jsme muzikanty s harmonikou a bubnem. Až jsme byli všichni nachystáni, tak jsme vyrazily obcházet Němčice a tím pozvat všechny spoluobčany z Němčic na HDM. Rozdávali jsme letáčky o programu, divadelníci byli v kostýmech a jako každý rok vypadali úžasně. Vzornou fotografkou byla paní Vojancová, která poctivě fotila celý průvod. Také jsme dělali zastávky u paní ředitelky Hany Matuškové, pana místostarosty Jana Vrány a jeli jsme také k paní starostce Ivaně Dvořákové, která bohužel nebyla doma. Ale od všech jsme byli

výborně pohoštění, takže děkujeme. ☺

Den byl docela nabitý a vyčerpávající. Opravdu jsme byli všichni už unaveni, a také rádi, že jsme si sedli. Všichni jsme byli velmi rádi, že jsme se mohli připojit a pomoci divadelníkům. ☺

Ale ještě se v sobotu 25.4. 2015 také odehrávalo první divadlo, které úspěšně zahájili Morkovští ochotníci o.s s představením „FIDLI MIDLI“.

Měli velký úspěch a také si je lidé vychvalovali, doufáme, že přijedou zase příští rok. Byli opravdu úžasní, s kamarády jsme se na jejich vystoupení byli podívat a opravdu se nám velmi líbili.

Barbora Oulehlová

<u>Sobota 25.dubna - "FIDLI MIDLI "</u> Morkovští ochotníci o.s.	Barbora Oulehlová Aneta Oralová
Otázky na diváky :	Odpovědi diváků :
1. Proč jste se rozhodli přijít na dnešní představení ?	Domluvilijsme se s kamarády.
2. Jak se vám líbilo představení?	Představení bylo velmi zábavné a dobré.

Postřehy z neděle 26. 4. 2015

Byl jsem se podívat na nedělní pohádku Taneček přes dvě pekla od divadelních ochotníků z Hvozdné (Miloš Kratochvíl). Na konci pohádky jsem jednomu z diváků položil pár otázek:

Proč jste se rozhodl přijít na dnešní představení?

No... pohádka má zajímavý název, tak jsem se šel podívat.

Jak se vám představení líbilo?

Velice pěkné.

Který herecký výkon se vám líbil?

Všechny.

A už jste byl na nějakém představení letošní přehlídky?

Ano. Včera večer.

Chystáte se ještě na další představení?

Určitě ano.

Jaký divadelní soubor se vám nejvíce líbí?

Morkovští ochotníci o.s.

Prokop Vrána

Pondělí 27. 4.

V pondělí 27. 4. 2015 se členové redakční rady školního časopisu zúčastnili představení divadelní hry s názvem Hugo z hor v podání Tramtárie. Před a po představení se zeptali.

Diváků:

1. Proč jste se rozhodli přijít na dnešní představení?

Řekl jsem si, že by bylo dobré zkusit něco nového.

2. Jak se vám líbilo?

Velice se mi líbilo a bylo moc zábavné.

3. Chystáte se přijít na další představení?

Rozhodně ano.

Herců

1. Jak se vám hrálo?

Krásně, byla příjemná atmosféra a výborná komunikace s diváky.

2. Jste na HDM poprvé?

Ne, jsme tady už po druhé, ale po pěti letech.

Pořadatelů

1. Jaká je atmosféra letošní přehlídky?

Atmosféra je velice příjemná.

2. Jste spokojeni s návštěvností?

Ano, jsme velice spokojeni.

Petr Kouřil

Říše loutek o.s. Kroměříž

zahrála v úterý dopoledne dětem z mateřských škol pohádku
O Budulínkovi. Souboru jsme se zeptali:

1) Kolikrát jste náš festival již navštívili?

Letošní rok zde hrajeme podruhé.

2) Kde všude jste už hráli?

Rakovník, Chrudim, Třebíč a mnoho dalších měst...

3) Jak dlouho fungujete?

Náš soubor vznikl v roce 1902, ale postupně upadal, až nakonec zanikl. Znovuobnovení naší činnosti nastalo v roce 1968. Každý rok se v našem souboru vystřídá přibližně 50 členů.

4) Nějaké zajímavosti souboru?

Do našeho divadla zapojujeme děti, které nám příběh dotváří.

5) A co na představení říkal Klub dětského diváka?

Dětem se představení líbilo. Chválily hlavně práci s dětmi v hledišti. Bylo to zajímavé a pestré. Také se jim líbilo, že měl každý maňásek svůj hlas. Na druhou stranu se jim nelíbilo, že herci mluvili potichu. Kostýmy se do pohádky prý moc nehodily. Ze začátku pohádky O Budulínkovi nás navnadili na pohádku O perníkové chaloupce, což také není správně. Ale jak říkali porotci, představení se jim velice líbilo a myslí si, že je určené spíše pro předškolní věk.

Bety Šimáková

Hanácký divadelní máj 28. 4. 19:30h

Úterní večer patřil DS Bratří Mrštíků Boleradice a jeho hře se zpěvy Divá Bára na motivy stejnojmenné povídky Boženy Němcové. Po velice vtipném úvodu Kamila Vládka, Kateřiny Oulehlové a Petry Konečné se diváci mohli naladit na boleradické představení.

Hodnocení představení a odpovědi diváků:

Otázky:	Odpověď diváka	Odpověď diváka	Odpověď diváka
1. Co Vás zaujalo na tomto představení?	Romantické, vtipné	Krásný zpěv, písničky.	Celé vystoupení bylo krásné.
2. Líbilo se Vám dnešní večerní představení?	Ano, moc krásné.	Ano líbilo.	Ano.
3. Toto představení hodnotíte kladně nebo záporně?	Určitě kladně.	Kladně	Hodnotím kladně.
4. Chystáte se na další vystoupení?	Ano chystám.	Ano.	Ano.
5. Jaká postava se Vám nejvíce líbila?	Divá Bára.	Divá Bára.	Divá Bára.
6. Po kolikáté jste na HDM?	Potřetí.	Podvacáté.	Pošesté.
7. Které představení se Vám zatím nejvíce líbilo?	Morkovští ochotníci o.s. „FIDLI MIDLI“	BEZ KAMEN Uherčice „(NE) PRODEJNÉ MANŽELKY“ komedie	Divá Bára.

Nikola Oralová

Andersenova hvězdička

Středeční dopoledne patřilo hlavně naší základní škole. První stupeň usedl v hledišti, ale před pohádkou Slavík je čekalo překvapení v podobě vyhodnocení 10. ročníku literární soutěže Andersenova hvězdička. 48 literárních prací odevzdalo 45 žáků různých tříd.

Byli rozděleni do 3 kategorií od nejmladších žáků až po ty nejstarší. Výběr vítězných prací byl velmi těžký, ale přece jenom ty nejlepší vyčnívaly.

První kategorie 2.- 4. třídy

1.místo - Matěj Svoboda, Eva Ježková

2.místo - Kristýna Příbylová, Nikola Kuchaříková

3.místo - Lucie Kroupová

Druhá kategorie 5.-6. třídy

1 místo – Vlastimil Adam Palíšek

2 místo - David Chytil

Třetí kategorie 8. - 9. třídy

1 místo - Bohuslava Fréharová

2 místo - Marie Horáková

3 místo - Karolína Hrubá, Barbora Bašková

Vítězům gratulujeme! ☺

Adriana Harnová, Denisa Koláčná

Hanácký divadelní máj 29. dubna

Když jsme vstoupili do foyer kina, zaujaly nás perníkové chaloupky, které byly vyrobeny z různých materiálů. Proto jsme oslovili ředitelku přehlídky paní Janu Oulehlovou a poprosili, jestli by nám mohla vysvětlit, k čemu tady chaloupky jsou.

Letošní ročník výtvarné soutěže měl téma pohádky O Perníkové chaloupce. Zúčastnilo se jí 13 mateřských škol z různých vesnic. Jedná se o dobrovolnou soutěž, kde o vítězi rozhodují účinkující divadelní soubory.

A jelikož jsme byly zvědavé dál, tak jsme poprosili pana režiséra pohádky Slavík, jestli by nám mohl zodpovědět na naše otázky.

Hrajete u nás v Němčicích poprvé? - Já osobně ne, ale tenhle malý dětský soubor ano.

Líbí se vám naše kino? – Ano líbí, máte tady skvělé publikum.

A jelikož jsme také chtěly vědět, jak se tu líbilo hercům pohádky Slavík, zeptali jsme se také jich.

Jak se vám hrálo v naše kině? – Skvěle, Super publikum.

Jak na vás působili diváci? – Spolupracovali, smáli se, prostě super.

Jaký je váš nejmladší a naopak nejstarší člen souboru? – Nejmladší členové souboru mají 14 let a nejstarší 16.

Adriana Harnová, Denisa Koláčná, Aleš Hruška

Hanácký divadelní máj 29. 4. večer

Ve středu 29.4.2015 jsme se zúčastnili večerního divadelního představení. Představení na nás působilo velmi dramaticky, místy to bylo na náš vkus až moc přehnané. Shodli jsme se, že tohle představení na nás neudělalo zas až takový dojem, jak jsme očekávali. Bohužel, každý člověk má jiný názor a jiné zájmy. Kdybychom to měli hodnotit, představení v nás vyvolalo záporné pocity. Samozřejmě, že výkony herců byly velmi dobré. Po vystoupení jsme stihli hercům položit pár otázek. Pověděli nám, že je překvapilo přátelské prostředí našeho kina, velmi příznivé publikum a celkově se jim hrálo velice dobře.

Adriana Harnová, Denisa Koláčná, Aleš Hruška

Vyhodnocení divácké soutěže

SOUBOR	INSCENACE	HODNOCENÍ DIVÁKŮ
Morkovští ochotníci o.s.	FIDLI MIDLI	2,882
Divadlo PRKNO Veverská Bítýška	Maloměšťácká svatba	2,652
BEZ KAMEN Uherčice	(NE)PRODEJNÉ MANŽELKY	2,897
DS v Rájci-Jestřebí	Kočičí hra	2,524
DS bratří Mrštíků Boleradice	Divá Bára	2,880
DSOB Velká Bystřice	Miláček Fando a Lis	2,545
BODLÁK Bernacké ochotnické divadlo	Naši furianti	2,956
DS SMOTANÁ HADICE KŘENOVICE	Nízkotučný život	2,888

Přehled návštěvnosti

SOUBOR	INSCENACE	POČET DIVÁKŮ
Morkovští ochotníci o.s.	FIDLI MIDLI	159
KDO ve Hvozdné	Taneček přes dvě pekla	185
Divadlo PRKNO Veverská Bítýška	Maloměstřácká svatba	52
BEZ KAMEN Uherčice	(NE)PRODEJNÉ MANŽELKY	143
Divadlo Tramtarie Olomouc	Hugo z hor	223
DS v Rájci-Jestřebí	Kočí hrá	72
Říše loutek ,o.s. Kroměříž	O Budulínkoví	223
DS bratří Mrštíků Boleradice	Divá Bára	168
Meče a Přeslice DSOB Velká Bystřice	Slavík	214
DSOB Velká Bystřice	Miláček Fando a Lis	53
BODLÁK Bernacké Ochotnické Divadlo	Naši furianti	147
Divadlo Hanácké obce Prostějov	Kubula a Kuba Kubikula	207
DS SMOTANÁ HADICE KŘENOVICE	Nízkotučný život	223
CELKEM		2 069

Milí přátelé,

tak a už je to za námi. Minulou sobotu se v sále kina OKO rozezněla poprvé znělka festivalu. Na jevišti se vystřídalo přes dvě stě ochotníků, kteří přijeli k nám do Němčic představit své inscenace. Byl to náročný, ale krásný týden. Za sebe mohu říct, že se naplnila všechna naše očekávání.

Nesmírně si vážím především příznivců ochotnického divadla, kteří v hojném počtu přicházeli každý večer podpořit ochotníky v jejich náročném koníčku.

Děkuji všem, kteří mi pomáhali s hladkým průběhem celé májové přehlídky a díky nim celý náročný týden proběhl bez komplikací a stresových situací. Velmi si za to celého kolektivu vážím a jsem ráda, že se na ně mohu spolehnout. Tak ještě jednou: „Kamarádi, díky moc, jste úžasní, bude se mi po Vás stýskat!“

Co říci závěrem? Mějte se všichni po celý rok krásně, občas se za námi přijďte podívat, třeba na divadelní pátek. Těším se na Vás na všechny za rok na jubilejním ročníku.

A teď už pouze tradiční slogan: Ať žije 30. ročník Hanáckého divadelního máje 2016.

Vaše ředitelka HDM Jana Oulehová

Sponzoři projektu:

VELINVESTIK spol. s r.o., Němčice nad Hanou
VHP Ivanovice, s.r.o.
Místní organizace ČSSD
Místní organizace KSČM
MOPS Jan Hrabal, Němčice nad Hanou
Sebranka, Antonín Hrdý
Autobusy IRIS, Držovice
ZOD Němčice nad Hanou, družstvo
Restaurace Zátíší Jaroslav Zatloukal
Drogerie Navrátil, Němčice nad Hanou
Antonín Oplocký – Květiny, Němčice nad Hanou
Papírnictví Pavel Holub
GORDEX spol. s r.o., Prostějov
Omega, spol. s r.o., Prostějov
Iveta Havlíčková – správa a údržba nemovitostí a čištění automobilů
Ivana Dvořáková, starostka
Ing. Jan Vrána, místostarosta
Květoslav Černý, Němčice nad Hanou
Železářství – Domácí potřeby, Oralovi
Pěstitelská pálenice Mlýnský dvůr
Zbyněk Vojče – ZV PLASTY
Jiří Vrba – Hasičská vzájemná pojišťovna, a.s.
OVV ČSSD, Prostějov
DS Na Štaci
STRABAG, a.s.
MUDR. Olga Sehnalová, MBA, poslankyně Evropského parlamentu
NAUPO s.r.o., Nezamyslice
Ing. Jana Oulehlová, ředitelka přehlídky
Elektro – Jana s.r.o., Němčice nad Hanou
Pavel Oulehla – stolařství Němčice nad Hanou

***Záštitu nad Hanáckým divadelním májem převzal
náměstek hejtmana Olomouckého kraje Mgr. Radovan Rašůk.***

***Projekt je realizován za finanční podpory Olomouckého kraje,
Ministerstva kultury ČR a ve spolupráci se Svazem českých divadelních
ochotníků.***

Všem, kteří Hanácký divadelní máj podpořili, srdečně děkujeme.